

SHP BEŞİKTAŞ ÖRGÜT TOPLANTISI

3 TEMMUZ 1995

Saat: 18.30

Dün 2 Temmuz'du... Sivas katliamının 2. yılı... O zaman da hükümetteydik... Yakılanları saygıyla anıyorum...

Ve 1 hafta önce yitirdiğimiz arkadaşımız Hulusi SAKA'yı saygıyla ve buruklukla anıyorum... Keşke onun için bir şeyler yapsak, şuralarda bir yere birkaç günlüğüne de olsa bir fotoğrafını assaydık...

Gönül borçlarımızı ödemeliyiz...

Bir de ilçe meclisini kutluyorum: seçimleri gerçekten bir düzen ve olgunluk içinde sonuçlandırmayı başardıkları için...

Baştan şunu söylemeliyim:

Konfüçyüs, "Karanlığa küfür edeceğine, bir mum yak!.."

Benim mum yakacak kibritim kalmadı...

Yalnızca 7 yıldır üyeyim...

26 Haziran 1988 de üye oldum...

Ama ilk kez bu kadar kolay sıfatlı oldum... Çünkü sandıkta yalnız ben oy kullandım... İlk kez böylece bu partide sandıktan çıkmayı başardım...

Buna hiç de sevinemedim...

Tam tersine o gün beynimin içinde hep parti evrildi, durdu...

Sonunda kendimi yeni kararın eşiğinde gördüm... Bu kararın gerekçelerini ortaya koyduktan sonra, kararın kendisini sizlerle paylaşmak istiyorum...

Siyasal yanımdan çok çelişik yaşamaya başlamıştım. İçimde her gün yeni karmaşalar oluşuyor...

Siyaseti beklentiler üzerine değil, ülkenin geleceği konusundaki özlemlerim üzerine temellendirdiğimden, çelişkilerim daha da büyüdü...

Hani insan kendisi için bir şeyler beklese, bazı şeyleri görmezden gelebilir...

Açıkçası çok şey gözüme batmaya başladı ve sineye çekmek için de bir nedenim yok...

O nedenle içimdeki bu çelişkileri çözmek, iç huzurum açısından da gerekli...

Benim bu partide kazandığım dostça ilişkiler var... Dostluk kolay kazanılır mı?

Ama siyasi dostluk öyle kolay kazanılıyor ve öyle kolay satılıyor ki... Bunu bir daha yaşamamak için yaptığım bir konuşmadır...

Çünkü insanlık siyasilikten önce gelmelidir...

Oysa siyasi çıkar hesapları, insaniliğin önüne geçmiştir bu Partide...

Cumartesi-pazar günleri kongrenin ilk adımı gerçekleşti...

Bir kez daha mutlu oldum ki, partililerin büyük bölümü bu salona girdi ve çıktı...

Parti parti geldiler...

Posta posta geldiler...

Taşınanlar oldu...

Kulağına sen adaysın dendi...

Cebine adayın adı yazılı pusulalar önceden konuldu...

Hasta yatağından kaldırılanlar oldu...

Yürüyemeyecek kadar yaşlı olanların koltuklarına girilerek getirildiklerine tanık olduk...

Ne adına?..

Neyse...

Benim önerim, dostça önerim, bu parti her ay bir Kongre yapsın...

Belki 12. kongrede, bu parti üyesi olan 1500'ün üzerinde üyenin % 10'u, yani 150 kişisi düzenli parti toplantılarına katılma alışkanlığı edinmiş olur...

Dileğim bu...

Cumartesi günü neydi o hareketlilik?

İşte ayda bir kongre olursa, bu hareketlilik sürer de, iktidar olunur belki...

İktidar olmak!..

Aman yanlış anlaşılmasın, niyet tabii ki iktidar olmak...

Önce ilçede iktidar olmak...

Yani, ilçede egemenlik kurmak, egemen olmak...

Yoksa keşke niyet ülkede egemen olma olsa...

O zaman davranışlar, tavırlar farklı olurdu...

Üyelerde, sorumlularda, yöneticilerde....

Şimdi şöyle bir tablo var:

Seçilemeyenler öfkeli...

Bu, anlaşılabilir bir şey... İnsani bir şey de...

Seçilenler 2 gruba ayrılıyor:

- Gizli gizli sevinenler ve susanlar...
- Az da olsa, konuşanlar...

Jean-Pierre Soisson, "söyleyecek hiçbir sözü olmayanlar hiçbir zaman konuşmayacaklar. Beni yalnızca ötekileri ilgilendiriyor," diyor.

Oysa bu partide konuşmamak bir siyasi tarzdır... Bazıları bunu uygular ve başarılı da olur...

Hep gözden ıraklardadırlar... Kulak arkalarında siyaset yaparlar...

Başarırlar...

Başarılı olmak nedir?

Bir yerlere gelmektir... Gelirler...

İşte yine böyleleri için gün doğmaya başladı... 15-20 gün için parti hareketleniyor... Elini çabuk tutanlar bunu değerlendirmelidirler...

Şimdi ilçede bazı kesimlerde çeteleler tutuldu sanıyorum... Yanlış düşünmüyorum değil mi?

- Benim şu kadar adamım var
- Bizim mahalle tamam
- Şu kadar mahallede biz çıkarız
- Durum gayet iyi

v.b. söylemler ve düşünceler çoğunlukla yaygın...

Yarın öbür gün adaylar belirginleşecek...

Gruplaşmalar netleşecek...

İttifaklar oluşacak...

Pazarlıklar başlayacak...

Siyasettir, bunlar olacak...

Olsun da, sonuçta ne değişecek...

Ya da değiştirmek diye bir kaygı taşıyor mu?

Bu kurultay süreci bir değişim süreci olarak gelişmiyor...

Yine seçilme yarışına indirgenecek...

Eğer olursa...

Yoksa kurultay sürecinde bir değişim programı tartışmaya açılmayacak... Yine sen-ben kavgası yaşanacak...

Bıktım ben böyle kurultaylardan... Ve bir sosyal demokrat olarak böyle kurultaylardan utanıyorum... Ülkem ve güzel Türkiyem için yeni, umut verici, heyecanlandırıcı, yerinden zıplatici, köklü hiçbir şey üretmeyen, seçimlere indirgenmiş kurultaylardan utanıyorum... Böyle kurultaylar, sosyal demokrat partilerin kurultayları olamazlar...

Ankara'ya ısınmış olanlar, oradan ayrılmama mücadelesi verecekler... Profesyonelleşmiş, siyaseti bir geçim alanı olarak gören siyasetçilerimiz (KİT yöneticiliği v.b. yollarla) Ankara'da kalmak için yumruklaşmaya çoktan başladılar.

Hani balık baştan kokarmış...

İki genel başkan yardımcısı yumruklaşırsa, mahallede sandık başında yumruklaşmak öylesine doğallaşılıyor ki...

Profesyonelleşme partinin her kademesini sardı... Nerede o amatörlüğün uyandırdığı heyecanlar... Nerede...

Partideki her gelişmeye bu gözle bakılır oldu... Çıkarlar... Paragözlükler... Bunlar belirliyor süreçleri...

Siyasal Planlama Grubu'nda görev verdiler bu dönem... İlk toplantısında şunu demiştim: Bu komisyon partide en az önemsenen ve işe yaramayan bir alanda faaliyet gösterecek... Siyasi partide, siyaset üretecek komisyonda ilk düşünülenler... Gerçek bu...

Peki kim bu duruma getirdi bu partiyi?.. Parti kendi kendine gelemeyeceğine göre, birileri getirmiş olmalı... Ama bizde suçu ve hatayı kabullenmeme eğilimi egemen olduğundan, kimse ben getirdim demeyecektir...

Geçmişte işlediği suçlarla partiyi bu duruma getirdiğini düşünmeden aynı suçları işlemeyi sürdürecektir...

Oysa yalnızca geçmiş 1 ayın önemli olaylarını anımsayalım:

Ülkenin gidişi kötü,
Hükümetin durumu umutsuz
Partinin durumu içler acısı

4 Haziran Yerel Ara Seçimler ve “başarılı olduk” değerlendirmeleri

7 Haziran Demokratik Cumhuriyet Programı'nın Açıklanması ve Aldığı Olumlu Tepkiler

10 Haziran MENZİR'den CHP'li Bakanlara Eleştiri, daha doğrusu hakaret...

16 Haziran CHP'nin Hükümetteki Durumu Konusunda Karar Vermek İçin Kurultayı Beklemesi kararı

- İçişleri Bakanı'nın Önce Menzir'i övmesi ve
- sahiplenmesi, sonra “görevden alınacak” demesi

21 Haziran Memurun Genel Grev Provası

22 Haziran Genel Başkan'ın Fethullah Efendi ile görüştüğü ortaya çıktı, bayramdaymış...

Haziran Ayvaz Gökdemir'den Avrupalı Bayan Gözlemcilere Hakaret

3 Bakan'ın Olağanüstü Hal ve Çekiç Güç Kararnamesine Tavırları

Anayasa Görüşmeleri, Kilitlenme, TBMM'nde Gerici Kutsal İttifak

Ercan KARAKAŞ'ın istifası

En son Org. Ahmet ÇÖMLEKÇİ'nin Terörle Mücadele Yasası'nın 8. maddesi ile ilgili açıklamaları ve başta genel başkan olmak üzere alınan tavırlar... Bu durum karşısında bazıları CHP'ye "devlet partisi" derse, "haksızdırlar" kim diyebilir...

Ordu bunu açıkladıktan sonra, bunun tersini yapacak parlamento iradesi oluşur mu? Kanımca Demirel bunları yıllardan beri bile bile demokrasi havariliği yaptı...

Ne güzel söylemişti Ahmet ALTAN: Havada başka, karada başka konuşan bir cumhurbaşkanımız var...

Bizde bunlara güvendik, demokratikleşme dedik...

4 yıl geçti, türevlerine güveniyoruz, yine demokratikleşme diyoruz...

Partide temel sorun kimliğin deforme olmasıdır. Bu deformasyonun bizatihi partinin önderlerince derinleştirilmesidir.

14 Haziran Pusula Programı/İ. Cem, H. Çetin

Hem sosyal demokrat olamamak için mevzuat eksikliğine sığınacaksınız, ama seçim meydanlarında da "en büyük sosyal demokrat biziz" diyeceksiniz... Bu kimlik karmaşasıyla kimi kandıracağınızı düşünüyorsunuz?

Başbakan hamfendi bile, sayın ÇETİN'e, "kurultayınıza kadar bakanlarınıza hakim olun" diyebiliyor... Vahlar olsun durumumuza...

Bir ay önceki toplantıda da sormuştum "Parti Meclisi nerede?" diye...

Hani 4 Haziran seçimlerinden sonra toplanacaktı?
Anayasa görüşmeleri sürerken, bu kritik eşikte sürekli toplanması gerekmez miydi?

Sonunda toplandılar... İnanılmaz biçimde genel başkan katılmamak için kıvrandı durdu... Ne sonuç çıktı bu toplantıdan? Bilen varsa bizi aydınlatsın... Bu karmaşık günler için ne kararlar alındı? Aldırsa şaşarım...

Çünkü onların akli da sandık sorumluları seçimindeydi olasılıkla...

Şimdi Kurultay Süreci başladı...

Bu kurultay süreci kimi heyecanlandırıyor? Bir şeyler olma sevdasında olanları....

Bir değişim olacak mı? Olanaksız...

Bir yenilenme bekleniyor mu? Ne gezer...

Bütünleşme olacak mı? Olasılıkla tersi olacak...

Büyük umutlarla başlatılan birleşme sürecinin bütünleşmeye dönüşmesi beklenirken bu fırsatla bu konuda bir adım atılabilmiş midir?

Kim bu süreçteki tavırlarını bütünleşme amacına yöneltmiştir?

İstanbul'un diğer ilçelerinden gelen haberler, önümüzdeki kurultay sürecinin geçmiştekilerden farklı olmayacağını gösteriyor...

Kimse bundan parti içi yarışmaya karşı olduğumuz sonucunu çıkarmamalıdır... Tam tersi...

Ama ne zaman, nereye kadar, hangi temellerde, hangi amaçla yarışma?

İşler zor görünüyor...

O zaman şunları söylemek farz olmaktadır:

CHP, ne yazıktır ki,

- Verdiği sözleri tutamayan
- Kararlılığını yitirmiş
- Kimliği tartışılan
- İmaji kaybolmuş
- Parti içi heyecanın tükendiği

bir parti durumundadır.

Bu yapısıyla

- oligarşik
- oportünist
- makyavelist

bir partidir.

Ve bu parti bugünkü önder kadrolarıyla, bugünkü yönetme anlayışıyla bu yapıyı parçalayamaz...

Hikmet ÇETİN, erken seçimi bile, "başarılı olursam karşıma kimse aday çıkamaz" diye istiyor... Ama aynı zamanda ve aynı düşünceyle de hükümette kalmayı düşünüyor ve dayatıyor... Yani o hesap da bu hesap da, genel başkanlığı kotarma üzerine kurulu... Doğrudan örgüt destekli olamadığından, tepede yapacağı birkaç işle kurultayı çantaya atmaya çalışıyor...

Deniz BAYKAL, aday olacak... Benim kanımın bir türlü ısınmadığı bir değerli kişi... Duygularım, parti onun eline geçecek... O da her zamanki çevresiyle, belki doğru düşünecek, yanlış yapacak... Kaşlarını çatacak, sert sözler edecek... Ağzından kırıcı sözler kaçırarak... Keşke aktif siyaseti bıraktığını, artık bu partide öğretmenlik yapacağını söyleyebilse... Çok daha iyi ederdi ve tarihe geçerdi... Ama çevresi bırakmaz... Çünkü o giderse çevresindekiler ne yapar?..

En güçlü bu iki adayın ikisini de reddediyorum ve CHP'nin bu ikisiyle de büyüemeyeceğini düşünüyorum...

Yerel ölçeklerde birçok kişi gözünü Ankara'ya dikerek siyaset yapmaya alışmıştır. İlle de sığınacak bir şemsiye arar...

Ya Baykalcı olacaksın, ya da Çetinci, ya da ...

Yahu önce “başkası olma, kendin ol!...”

Yani birey ol önce...

Ama bizdeki eğilim şu: Bunları bırak, önce teslim ol!...

Söylenecek şey çok...

Çözüm mü?

- Önce parti hükümeti bırakmalıdır...
- Merkez kadrolarının hepsi değişmelidir
- Parti oturup düşünmeli, yeni bir evrensel ve ülkesel tahlil yaparak, önümüzdeki 5 yılını programlamalıdır.
- Geçmiş dönemlerde hükümetlerde görev almamış, yeni bir genel başkan seçilmelidir.
- Yeni ve farklı bir İstanbul il Yönetimi oluşturulmalıdır.
- Yerel yönetimlerde CHP'li başkanların olduğu beldelerde “Temelde aynı olan”, “sosyal demokrat” uygulamalar hissettirilmelidir.
- Parti aydın ve emekçi kesimlerle barışını kurmalıdır.
- İlçede kucaklayıcı, kavrayıcı, dinamik, sosyolojik dengeleri iyi kurulmuş, tavırlı, kimlikli, şucu-bucu olmayan, en azından bu şaibelerden uzak, dar kadrocu olmayan, üretken ve yapıcı, kulak arkası siyasetle uğraşmayan yapmayan, meclis üyelerinin dağılımı için bazı evlerde özel toplantılara katılmayacak bir yönetim oluşturulmalıdır.

Öncelikle saygı, sevgi, hoşgörü...

Sonra kaynaşma, bütünleşme, bir olma...

Kendini, niyetlerini aşma ve toplumcu olma...

Bireyselliğin panzehiri olarak ideolojiyi ön plana çıkarma...

Ama Beşiktaş'ta da süreç böyle gelişmedi... Beklenen olmadı... Alışık olduğumuz, bilinen bir süreç yaşandı...

Ama yaşadıklarımın bana öğrettiği kadarıyla, bunların gerçekleşmesi olsa olsa ütopyadır...

- Bu partiye karşı heyecanımı yitirdim
- Bu partinin kendisini değiştireceğine ilişkin inancımı yitirdim
- Önder kadroların yeterli olmadıklarını, ama yeterli önder kadroların da bir yerlerde olamayacaklarını düşünmeye başladım
- Niyetlerin söylenenler gibi samimi ve dürüst olmadığına inanmaya başladım
- Sürecin farklı ve değişik gelişebileceğine olan güvenimi yitirdim
- İnanıyorum ki yıllardan beri bu partide belirleyici olan kişiler, yine belirleyici olacaklardır...
- Yönetim kademelerinin, hem ilçe hem il düzeyinde, oluşturulmasında, delegasyonlarda bir değişiklik olacağına inanmıyorum...

Tüm bu ve sayamayacağım başka nedenlerle, bu kongre sürecinde hiçbir biçimde bir oluşumun içinde yer almamaya, aktif davranmamaya, izleyici kalmaya karar verdim... Bu karar bireysel bir karar da değildir... Paylaşılan bir karardır...

Bu kararımızı kurultay sonrasına kadar saklamaya, eğer değişiklik yapılan değil, değişimi başlatan bir süreç oluşmazsa parti üyeliğimizi sorgulama kararı aldık...

Bu kararımızı sosyal demokrasiye olan inancımıza haksızlık yapmamak ve saygısızlık yapmamak üzere aldık...

Bu kararımızı sizlerle paylaşmak istedik... Bilginize ve değerlendirmenize sunmak istedik...